

پرسش ۷۷۴: حکم کارورزی‌های پزشکی برای دانشجویان رشته‌ی پزشکی

السؤال / ۷۷۴: بسم الله الرحمن الرحيم، لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم، اللهم صل على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته:

إلى الإمام أحمد الحسن (عليه السلام)، مكن الله له في الأرض وعجل فرج محمد وآل محمد (عليه السلام).

بسم الله الرحمن الرحيم. لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم. اللهم صل على محمد و آل محمد الائمة و المهديين و سلم تسليماً.

سلام عليكم و رحمة الله و بركاته.

به امام احمدالحسن (ع) که خداوند در زمین تمکینش دهد و فرج محمد و آل محمد(ع) را تعجیل فرماید.

في حقل الطب، هناك الكثير من الممارسات المطلوبة من طلاب كليات الطب التي قد تضر بالمريض سواء على الأمد الطويل أو القصير، وهذه الممارسات شائعة أيضاً. على سبيل المثال، في طب الأسنان، يتعلم الطالب أن حشو الملغم غير ضار بينما في الواقع هو يحتوي على الزئبق، وهو سام ويؤثر على صحة الانسان ما إن بقي في فمه ولم يزال. طالب طب الأسنان يُطلب منه أن يستخدم هذا الحشو على المرضى في كلية الطب مع أنه يوجد حلول بديلة غير سامة. وأيضاً، طبيب الأطفال مطلوب منه أن يعطي اللقاح للأطفال وهو أيضاً فيه مواد سامة مثل التيميروسال.

در رشته‌ی پزشکی کارهای بسیاری از دانشجویان دانشکده‌ی پزشکی درخواست می‌شود که در طولانی مدت یا کوتاه مدت، به بیمار زیان می‌رساند و این اعمال رایج نیز می‌باشند؛ به عنوان مثال در دندان‌پزشکی دانشجو این‌گونه می‌آموزد که پر کردن عوارض جانبی ندارد حال آنکه در واقع مواد آن، حاوی جیوه می‌باشد که سمی است و

تا هنگامی که در دهان انسان باشد، بر سلامتی اش تأثیرگذار است. از دانشجوی دندان پزشکی خواسته می شود از این پُر کننده ی دندان در دانشگاه پزشکی برای بیماران استفاده کند، با اینکه راه حل های جایگزین غیرسمی نیز وجود دارد. همچنین از پزشک کودکان خواسته می شود که به کودکان واکسن بدهد و در واکسن نیز مواد سمی مانند تیمروسال وجود دارد.

ما الواجب على المرء أن يفعله إذا أراد أن يمارس مهنة، وفي دراستها يُطلب منه أن يؤدي هذه الممارسات الضارة؟ هل الغاية تبرر الوسيلة؟ إذا أراد شخص أن يمارس مهنة كالذين ذكرتهما، لا بد أن يفعل هذه الأشياء التي تؤذي الناس أذى حقيقي، وإذا اعترض الطالب على هذه الممارسات فهو ليس بیده خيار وقد يُطرد من الدراسة.

کاری که شخص باید در این حرفه انجام دهد، چیست؟ در حالی که در حین تحصیل از او درخواست می شود که چنین رفتارهای زیان آوری را انجام دهد. آیا هدف، وسیله را توجیه می کند؟ اگر کسی بخواهد در چنین حرفه هایی که ذکر نمودم فعالیت کند باید کارهایی را انجام دهد که آسیب واقعی به مردم می رساند و اگر دانشجو به این رفتارها اعتراض کند، کاری از دستش بر نمی آید و از تحصیل اخراج می شود.

هل يجوز للطالب أن يستمر في دراسة التخصص في هذه الحالة التي ذكرتها، أم هل يتركه ويدرس شيء آخر ليس فيه هكذا اشكال؟

المرسل: أم أيوب - الولايات المتحدة

آیا در چنین وضعیتی که ذکر نمودم، برای دانشجو ادامه ی تحصیل در این تخصص جایز است؟ یا آن را رها کند و در رشته ای دیگر تحصیل کند که چنین اشکالی در آن نمی باشد؟

فرستنده: ام ایوب _ ایالات متحده

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين
وسلم تسليماً.

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم
تسليماً.

وفقك الله وسدد خطاك، المسيرة العامة للطب الحديث نافعة لأجسام
الناس ولولا هذه اللقاحات والعلاجات الكيميائية التي قد تحمل بعض
الضرر أحياناً لما وصل عدد سكان الأرض إلى سبعة مليارات، ووجود
مواد ضارة في علاج معين لا يلغي الفائدة ولا يعني وجوب الامتناع عنه
فكثير من الأغذية التي نتناولها تحتوي على سموم قاتلة؛ ولهذا نحن
نحتاج الكبد والكلية والمخرج للتخلص من هذه المواد السامة ولكننا لا
نمتنع عن تناول الغذاء، فالتب يجبوز تعلمه في كليات الطب وفق
المقررات التي وضعها المتخصصون من أساتذة كليات الطب، ويجوز
ممارسته أيضاً، واستعمال الأدوية والعلاجات حتى وإن كانت تحمل بعض
الضرر المحتمل إلى جنب الفائدة التي تؤديها.

خداوند توفیقتان دهد و گام‌هایتان را استوار بدارد. مسیر کلی پزشکی جدید، برای
بدن‌های مردم مفید است؛ و اگر این واکنش‌ها و درمان‌های شیمیایی که در مواردی
ضررهایی را هم به همراه دارد، نبود، تعداد ساکنان زمین به هفت میلیارد نفر نمی‌رسید.
وجود داشتن موادی زیان‌آور در درمانی مشخص، منفعت آن را از بین نمی‌برد و به
معنای لزوم دوری از آن نمی‌باشد. بسیاری از غذاهایی که میل می‌کنیم، حاوی سموم
کشنده‌ای می‌باشند؛ به همین دلیل ما به کبد، کلیه و محل خروج فضولات نیازمندیم تا
از این مواد سمی رهایی پیدا کنیم؛ ولی با این حال ما از خوردن غذا دست بر نمی‌داریم.
آموختن پزشکی در دانشگاه‌های پزشکی بر اساس مقرراتی که اساتید متخصص

دانشگاه پزشکی وضع کرده‌اند، جایز است و همچنین پرداختن به آن نیز جایز می‌باشد. استفاده از داروها و درمان‌ها نیز به همین صورت است حتی اگر دارای برخی ضررهای احتمالی در کنار منفعتی که در بر دارد، باشد.

ويجوز إجراء التجارب العلاجية على البشر عند الضرورة حتى وإن كان هناك احتمال أن تسبب التجربة الموت، ولكن برضا المريض المتبرع لخوض التجربة كتجارب العلاج الجيني للهِموفيليا أو السرطان وما شابه.

اجرای آزمایشات پزشکی بر انسان در هنگام ضرورت جایز است؛ حتی اگر در آزمایش احتمال یا موجبی برای مرگ وجود داشته باشد؛ البته با در نظر گرفتن رضایت بیمار داوطلب برای انجام آزمایش؛ مانند آزمایشات درمان ژنتیکی برای بیماری هموفیلی یا سرطان و بیماری‌هایی شبیه به آن.

ويجوز إجراء التجارب على الخلايا الجذعية الجنينية حتى وإن تسبب الأمر بقتل الأجنة بشرط أن تكون الأجنة عبارة عن أجنة استنساخ من متبرعين وأن تكون في الأيام الأولى وقبل أن يأخذ الجنين بالتصور، ولا يجوز استخدام أجنة من تلقيح حيمن لبويضة.

اجرای آزمایش‌ها بر روی سلول‌های بنیادی جنینی نیز جایز است، حتی اگر این موضوع منجر به مرگ جنین گردد؛ البته به شرط اینکه این جنین‌ها شامل جنین‌هایی که از داوطلبین شبیه‌سازی شده‌اند باشند، و در روزهای اولیه پیش از آنکه جنین شکل گرفته باشد، انجام گیرند. استفاده از جنین‌هایی که از لقاح منی و تخمک به وجود آمده باشند، جایز نمی‌باشد.

ويجوز صنع أجزاء جسم الإنسان كالقلب والعين في المختبر
من خلايا جذعية جنينية مأخوذة من جنين مستنسخ من شخص وتركيبها
له نفسه.

أحمد الحسن - 1433 هـ

ساخت اجزای جسم انسان مانند کبد، قلب و چشم در آزمایشگاه از سلول های
بنیادین جنینی که از جنین شبیه سازی شده از شخص و ساختن آن برای آن شخص
گرفته شده باشد، جایز است.

احمد الحسن - ۱۴۳۳ هـ

